

FOQUÉ & GÖTTLICH

Richard
Foqué

André
Göetz

1 Kanteling

Het is goud dat rood kleurt
licht dat een schuilplaats zoekt
de stad die ademt
in de buitenwijken
van een verloren dag
het is een man die wacht.

Het is regen die slaat
hagel op een slapend dak
wind die snerpt
door dunne lucht
in een godverlaten straat
het is een steen in de muur.

Het is het woud dat wacht
wenend voor een vallend blad
een droom die verdampt
in een verdorde tak
in vruchtloos verzet
het is een maan die wast.

Het is een kind dat speelt
op een nikkelen fluit
het geritsel van een slang.
Het is een scheur in het ijs
litteken in het gezicht
het is een mes dat kerft.

Het is alles.
Het is niets.
Het is.

Equinox 1

1 Turning

It is gold turning to red
light seeking shelter
the city breathing
in the outskirts
of a missing day
it is a man waiting.

It is rain beating
hail on a sleeping roof
wind piercing
through thin air
in a godforsaken street
it is a brick in the wall.

It is the forest waiting
for a falling leaf weeping
a dream vanishing
in a withered twig
in futile revolt
it is a waxing moon.

It is a child playing
on a nickel flute
the rustling of a snake.
It is a crack in the ice
a scar on the face
it is a knife that cuts.

It is everything.
It is nothing.
It is.

2 Schemering

De dag heeft zijn verhaal
verteld zoals blauw
verdwijnt in schimmig grijs
sneeuwblind en doof

verliest de zon haar greep
op kustlijn en zee
verdeelt niet langer
een kreupel land.

Het leven onstuitbaar
nadert zijn equinox
stilte houdt de adem in
te laat voor de avondbries

haar handen te vouwen
te bidden voor duisternis
laat de schepen rusten
zend de schipper huiswaarts.

Equinox 2

2 Twilight

The day has told
its tale as blue
fades into phantom grey
snow-blind and deaf

the sun loses control
of coastline and sea
no longer divides
a crippled land.

Life relentless
reaches its equinox
silence keeps its breath
too late for the evening breeze

to fold its hands
to pray for darkness
leave the ships alone
send the sailor home.

3 Duisternis

Dit is de avond
om de duisternis
te tellen en de koude

tussen lichtdruppels
die vallen in plooien
van huiverende huid.

Te laat de zeemeeuw
sluit haar ogen
getroffen door blindheid

wassend water de pijn
van een eenzame vis
voor het eerst in doodsangst

voor zoveel schaduwen
terwijl duisternis
wacht om te vallen

tot de stilte het zilver
wegneemt van de zee.

3 Darkness

This is the evening
to count the darkness
and the cold

between the light drops
falling into folds
of shivering skin.

Too late the seagull
closes its eyes
struck by blindness

rising water the pain
of a lonely fish
for the first time terrified

by too many shadows
while darkness
waits to fall

until silence has taken
the silver from the sea.

4 Evenwicht

Het singuliere punt
dat het stilstaat
dat het vaststaat
dat het splijt

tijd een snaar
te strak gespannen
een streep door het land
voor even in evenwicht

de zee gesluierd
in duisternis en licht
stuurloos op drift
ebb en vloed gegijzeld

tussen land en water
het roerloos wachten
op de oversteek
de kanteling.

4 Balance

The singular point
that it be still
that it be fixed
that it splits

time a string
stretched too tight
a line trough the land
barely in balance

the sea veiled
in darkness and light
rudderless adrift
ebb and flow held hostage

between land and water
the motionless waiting
for the crossing
the turning.

Equinox 4

5 Dageraad

De dageraad moet knielen
in dagelijks gebed
voor hij de wereld binnen treedt
op een koude winterdag

de aarde verdeelt
in licht en schaduw
toevallig lapwerk
door een leerling tovenaars.

Waarheid en leugen
zoeken nu hun evenwicht
op het altaar
van de noordelijke hemel

ademloos opgejaagd
door poolwind
een lichtstraal
snijdt de duisternis hoog.

Opkomst en val
van een landschap
voor eeuwig gegijzeld
door vijandige sneeuw

onder de bonkende huid
de vergeefse belofte
al aan het smelten
onder de dagelijkse sleur.

Equinox 5

5 Dawn

Dawn must kneel down
in daily prayer
before it enters the world
on a cold winter day

dividing the earth
into light and shadow
hazardous patchwork
by a sorcerer's apprentice.

Truth and lie
seek their balance now
on the altar
of the northern sky

breathless hunted
by polar wind
a light beam
cuts the darkness high.

Rise and fall
of a landscape
forever taken
by hostile snow

under the battered skin
the futile promise
already melting
from the daily grind.

6 Ontwaken

Duisternis stervende
in een vroege dageraad
kleur
een enig geschenk van licht.

Er is geen ontwaken
geen beweging verwekt
door regenwind
waarom slaap je.

Ik ben voor jou
zo ver gekomen
de weg
niet lang genoeg.

Ik heb mijn voetstappen
niet gemeten noch de stenen
die het pad hebben gebaad
de afstand naar je ziel
te overbruggen.

Alles was verschillend
zoals het was geweest
heeft nooit bestaan
zoals het leek.

Wie ben je
ik ben zo ver gekomen.

Equinox 6

6 Awakening

Darkness dying
in an early dawn
colour
a single gift of light.

There is no awakening
nor a movement caused
by rainy wind
why are you sleeping.

I have come
so far for you
the road
not long enough.

I have not measured
my footsteps nor the stones
which paved the path
to bridge
the distance to your soul.

All has been different
as it has been
has never existed
as it appeared.

Who are you
I have come so far.

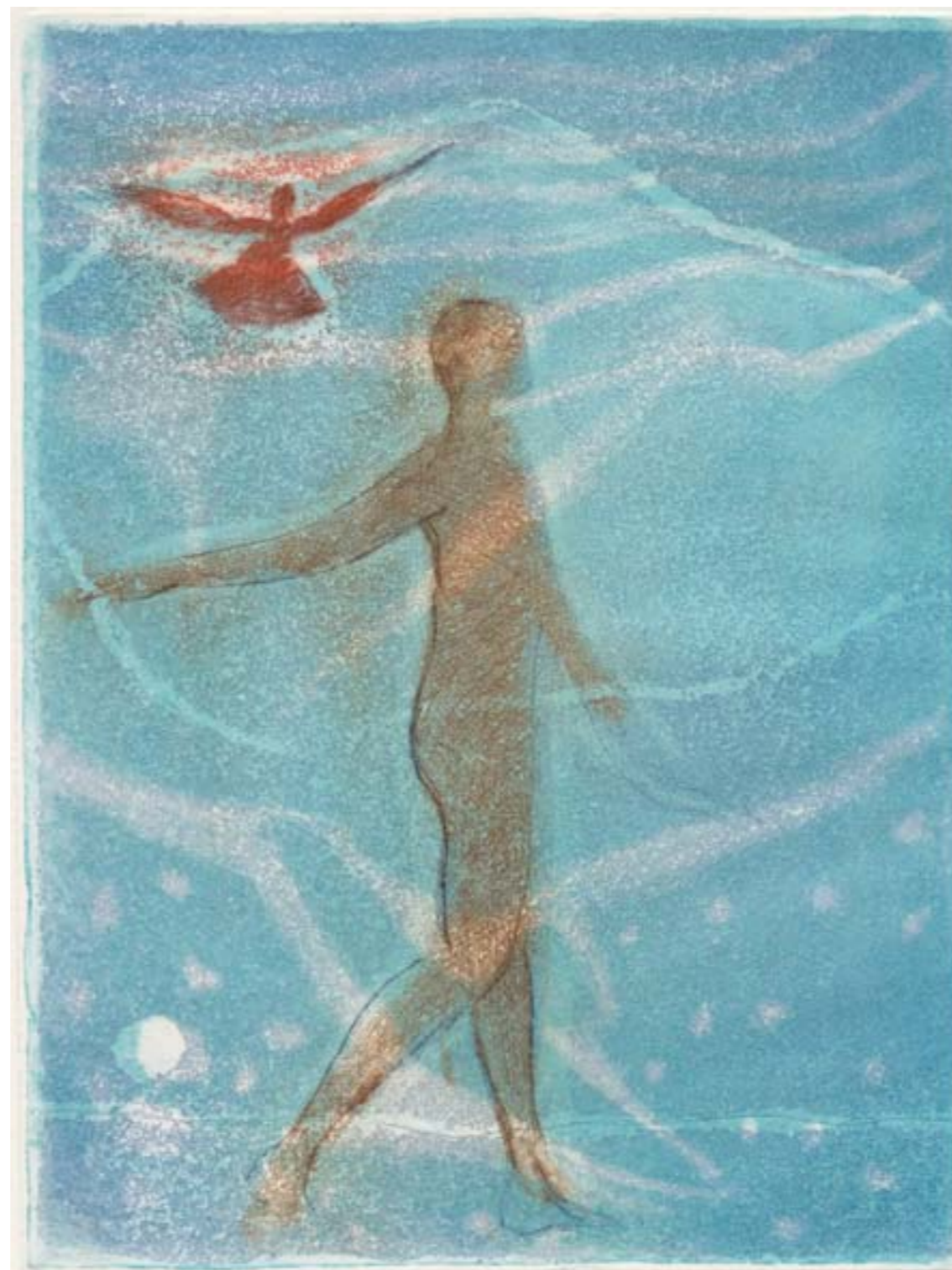

7 Aanvaarding

Als ik dan sta
tussen dag en nacht
alleen in mijn keerring
laat mij niet verliezen

wat ik niet bezitten kan
laat mij houden
wat ik niet verwerven kan
laat de tijd vertragen

tot voorbijgaan
blijven wordt
laat mij blijven
tot ik wakker word.

Equinox 7

7 Acceptance

When then I stand
between day and night
alone in my tropic
don't let me lose

what I cannot possess
let me hold
what I cannot obtain
let time slow down

until passing by
becomes a staying
let me stay
until I wake.